

सप्तसहस्राणिमहदहेकारपंचनन्यानाणि यद्वर्गे सर्वज्ञातवृत्तिरनादिबोधाः स्वतन्त्राणि सप्तसहस्राणि ॥ अनेतवाक्किञ्चिन्मोर्दिभक्ताः यदुत्तरेगाविमोदं चरन्त्येति जगत्पदं कमुने
नेति ॥ अमुकाभिमतस्वेन नित्यं गृहीतस्य एतत्केनाज्ञातस्य ज्ञापनं विधिः स तस्य पुरुषात् भिन्नत्वेन ज्ञानं तदास्यात्तादृशो योगो च निरोधस्तत्रास्त न्यात्र निष्ठुस्तो निष्कले विचाले
हं केन जीवन्मोर्दिभक्त्यादौ निमग्नं देवानि तत्त्वानि जित्वा जयसाधनं धीसत्त्वमप्यात्मनः एतत्केन ज्ञात्वा प्रत्यकुतत्त्वमात्र निष्ठो निरोधस्य परं ब्रह्मसंपद्यत इत्यर्थः ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८

विदित्वासप्तसहस्राणि षडंगं त्वोचमूर्तिरितः ॥ प्रधानविधियोगस्थस्त्वामेव विज्ञाते बुधः ॥ २३ ॥ एवमुक्ते मया पार्थ भवे चार्तिविनाशने ॥ चराचरं जगत्सर्वं सिंहादंत
दाकरोत् ॥ २४ ॥ तं विप्रसंघाश्च सरासरास्वनागाः पित्रात्वाः पितरो वयांसि ॥ रक्षोगणाभूतगणाश्च सर्वे महर्षयश्चैव तदा प्रणोमुः ॥ २४ ॥ मम मूर्ध्नि च दिव्यानां
कुसुमानां सुगंधिनां ॥ राज्ञो यो निपतंति स्म वायुश्च सुसुखो ववौ ॥ २६ ॥ निरीक्ष्य भगवान् देवीं ह्युमां च जगद्धितः ॥ शतक्रतुं चाभिधीक्ष्य स्वयं मामाह
ज्ञाकरः ॥ २७ ॥ विदुः कृष्णपरां भक्तिं मस्माकं तव ज्ञातुहन् ॥ क्रियतामात्मनः श्रेयः प्रीतिर्हित्वयि मे परा ॥ २८ ॥ वृणीष्वो वरान् कृष्णादातास्मि तव स
त्तम ॥ ब्रूहि यादव चार्दूलया निच्छुसि सुदुर्लभां नृ ॥ ४२९ ॥ इति श्री महाभारते अनुशाठं मेघवाहन पर्वारख्यानं चतुर्दशोऽध्यायः ॥ ११४ ॥
कृष्ण उवाच ॥ मूर्ध्ना निपत्य नियतस्तेजसं निचयेत ततः ॥ परमं हर्षमागत्य भगवंतं मथाब्रुव ॥ १ ॥ धर्मो हृदं त्वं युधिष्ठात्रुघातय शस्तथाश्रयं परमं बलं
च ॥ योगप्रियं त्वं तव सन्निर्कर्षं वृणो सुतानां च चातं ज्ञातानि ॥ २ ॥ एवमस्त्विति तद्वाक्यं मयोक्तः ॥ प्राह शंकरः ॥ ततो मां जगतो मानाधारिणी सर्वपावनी
उवाचो मा प्रणिहिता शर्वाणी तपसां निधिः ॥ दत्तो भगवता पुत्रः संवोनामतवानघ ॥ ४ ॥ मत्तोप्येहो वर निष्ठान् गृहाण त्वं ददामि ते ॥ प्रणम्य शिर
सासान् च मयोक्ता पांडु नंदन ॥ ५ ॥ द्विजेष्वकोपं पितृतः प्रसादं ज्ञातं सुतानां परमं च भोगे ॥ कुले प्रीतिं मातृतश्च प्रसादं च मत्प्राप्तिं वृणो न क्षापि दाक्ष्ये ॥
उमोवाच ॥ एवं भविष्यत्यमरप्रभावना हं मृषा जानुर्वदे कदा चित् ॥ भार्या सहस्राणि च षोडशो वतासु प्रियत्वं च तथा क्षयं च ॥ ७ ॥

मेघवाहन इंद्ररूपी महादेवः तस्य माहात्म्यप्रतिपादकं पर्वमेघवाहन पर्वतत्रायमध्यायः इति अनुशासन पर्वणि मे० भा० चतुर्दशोऽध्यायः ॥ ११४ ॥
तिशेषः ॥ १ ॥ योगेन सहितं प्रियत्वं इति द्वौर्वो ॥ २ ॥ धारिणीयो विका ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ एवं भविष्यतीति प्रार्थितान् वरान् भवानी वराष्टकं ददाति तत्रा मरप्रभावेति संवोधनेनेको
वरः सूचितः नाहं मृषा जानुर्वदे इति त्वमपि मृषा मावर्दे इति द्वितीयः षोडशसहस्रभार्या इति तृतीयः तासु प्रियत्वं भित्तिचतुर्थः पूर्वोक्तात्सर्वप्रियत्वादयः अक्षयं धनधान्यादीत्यर्थो इति पंचमः
॥ ७ ॥